

Gökhan Kirman

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.08.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Gökhan Kirman

" Hayat = Işık " Diyerek Başladığım Bu Yolda Dediklerimi Anlamayanlar Oldu Belki Anlatmak İçin Şiirleri Kullanmadım, Şiirlerimde Ayrılığı Bulacaksınız, Ama Ben Günlük Yaşantıda " Hayat = Işık " Diyorum. İsterseniz Bunu bir açalım Işığın Rengi Nedir? Işık Bütün Renkleri İçersinde Barındırır. Hayatın Her Anı da Bir Renk Olduğundan Dolayı Ben " Hayat = Işık " Diyorum! Bence İnsanlar Hayatın Her Anından Bir Renk Kapmalıdırlar Çünkü Bence İnsan Işığın Kaynağıdır. Lütfen Işığın Kaynağı Olmak İçin Biraz Daha Çaba Gösterelim. Beni Beğenen Yada Beğenmeyen Herkese Selam Ediyorum.
Gökhan KİRMAN

Aciz İnsan

Sevilmeyince seviyorsan
Beklemekten bıktım usandım,
Gözlerimde yaş kalmadı,
Diyorsan;
Sen aciz bir insansın!

Sevmediği halde bekliyorsan,
Bulutları hep gri görüyorsan,
Yağmurların hep sana yağdığını
Sanıyorsan;
Sen aciz bir insansın!

Gülümseyenleri kıskanıyorsan,
Ağlayanlara bakıp iç geçiriyorsan,
Şarkıların dertlilerini dinleyip,
Hüzünleniyorsan;
Sen aciz Bir İnsansın!

Aşk Doğru Zamanı Bekleyip, Doğru Zamanda Sanatını Yapma Sanatıdır!

Gökhan Kirman

Aklım Almıyor Doğrusu

Gecenin karanlığında yalnız ben varım bu sokaklarda,
Biten aşklarla ondan bahsediyoruz birbirimize.
Acılı tatlılı günlerimizden bahsediyoruz.
Ne zaman yalnızlıktan bahsedilse herkes bana bakıyor;
Anlamıyorum doğrusu bunca acı,dert,ızdırabın arasında,
Nasıl yalnız kalabiliyorum!
İşte bunu aklım almıyor,acaba ben delimiyim neyim?

Gökhan Kirman

Anlatılanlar, Anlatılamayanlar

Gökyüzündeki sayısız bulut kadar yoğun oluyor,
Bazen yağmurlara benzetiyorum,
Bazen ise çağlayan bir ırmağa,
Ama kesin olan bir şey var işin içinde
Adı hep aynı kalıyor "Aşk".

Kimileri deli işi diyor kimileri ise zayıflığın belirtisi,
Bilim adamları bunu hayatın bir gereksinimi olarak,
İnsanlar bir eğlence bir masal ya da bir sarhoşluk,
Hayatın verdiği yorgunluktan insanların,
Kendilerini aşk denilen deryaya atmaları olarak söyleniyor
Çocuklara, çocuk sandığımız büyük yüreklere! ..

Bir çember olarak görünüyor dışına çıktığınızda,
Deli deyip tıkıyorlar bir hastaneye,
İçinde sessiz kaldığınızda ise berduşa çıkıyor adınız,
İmkânsız olan aşksız yaşam bu sefer de,
İmkânsız yaşama dönüşüyor,
İnsanlar biz bir şey yapmadık deseler de,
Anlatamadıkları sözcükleri kalbimize sığdırmaya çalışıyorlar! ..

Ah Aşk, Ah Âşık Yüreğimin Dermansız Dermanı
Seni Sevmiyorum Ulen Sana Tapıyorum! ..

Gökhan Kirman

Anne

Bugün yokluğunun ve yokoluşumun ilk günü,
Yokluğunda anladım senmişsin ömrümün dünü bugünü.
Bugün güneş doğmak bilmedi bir türlü;
Odan üzerime geldi dünyam yerlebir anne.

Hani sözlerin vardı ya dünyamı aydınlatan,
İşte onlar gibi yokluğun oldu ruhumu karartan.
Sevişlerin vardı ya yumuşaktı bulutlardan,
Geçmiş mi oldun şimdi sen anne?

Yaramaz bir buluttum gökyüzünde,
Ağlayışlarım vardı yağmurlu yüreklerde,
Gülüşlerim olurdun çaresiz hüzünlerde,
Yine ağlasam bana dönermisin anne.

İlk aşkımı söylediğim zaman,
İlk sendin bana şevkatle sarılan.
Zaman unutturmuyor aklımdasın an ve an,
Sarıl bana üşüyorum anne.

Işığın anlamını söylemiştin ya bana,
Aşk gibisin sen varsın her anımda.
Tatlı bir haykırış oldun dilimde yaradana,
Sana sesleniyorum duy beni anne,
Sensiz olmuyor dön bana anne! ..

Gökhan Kirman

Annem

Merhaba anne;
Bak ben geldim hani "canım" dediğin yavrun.
Açsana kollarını bana hadi şefkatle.
Gülümse eski günlerdeki gibi yüzüme,
Örmeyi çok sevdiğin, ördükten sonra da kokladığın saçlarımı
Yine ör, ama yavaşça;
Hiç bitmesin, ellerin ayrılmasın benden.
Bugün okulda ne yaptınız diye sor bana,
Bende anlatmaktan çekineyim
Ayşenin saçlarını çektiğimi;
Öğretmenimin de benim kulağımı çektiğini.
Komşularımızda sana selamı var anne,
Onlar seninle benim gibi konuşamıyorlar,
Bir konuşabilseler beni şikayet edecekler,
Sende bana kızma anne,
Ne yapayım yani evde mi oturayım.
Arkadaşlarım evcilik oynadıklarında,
Hep anne sen ol diyorlar,
Ben seni tanımadan nasıl anne olabilirim ki;
Yalandan da olsa nasıl olabilirim ki!
Bugün anneler günü anne,
Eda annesine bir gömlek almış,
Annesine sürpriz yapacakmış.
Bende sana bu gülleri aldım biriktirdiğim harçlıklarımle,
Umarım beğenirsin.
Geçen gün resimleri karıştırırken,
Bir resmini buldum her gece ona sarılarak uyuyorum,
En güzel rüyaları resmin koynumdayken görüyorum!
Artık geç oldu ben gideyim anne,
Babam gelene kadar bana;
Arkadaşı Mine'nin annesi bakıyor,
Görsen yavrusunu nasıl seviyor.
Sen yanımda olsaydın sende onun gibi
Severdin, belki daha çok severdin
Severdin değilmi anne?
Seni çok özledim gel artık anne! ..

Gökhan Kirman

Aşığım Sana Ey İstanbul

Ey uğrına canlar feda güzeller güzeli nazlı şehir,
Unutma bağrında yatan şehitlerini unutma bizleri,
Bizler Eyüp'ün ezan sesinde tanımadık seni,
Hakiki aşıklarınız bizler senin fethinden beri.

Baharda ayrı bir nazın var kışın ayrı,
Yapamıyorum sensiz olmuyor ayrı gayrı,
Sokaklarından süzölmek sahilinde gülmek,
Aşkından ayazında ölmek ah İstanbul!

Nice aşığın oldu güldürdün yüzlerini,
Saklamadın bilgilerden güzelim minberini,
Senden gelmeyen ezanı bilmem nasıl dinlemeli.
Sen olmadan gülemez bu yüzüm gülmemeli!

İlk ayrılığım bu sene yaz ayındaydı,
Bir ay uzak kaldım senden ölüm gibi geldi,
Ayrılık acısı hergün bağrımı deldi,
Dayanamadı bak sevdalın varlığını bıraktı geldi!

Minarelerinden süzülen ezan sesleriyle,
İskelelerindeki bembeyaz martılarıyla,
Deniziyle dalgasıyla, vapuruyla sandalıyla,
Sahiliyle adasıyla, ayıyla güneşiyle,
Aşıklarıyla, Ahileriyle vurgun olduğum şehir!

Gökhan Kirman

Aşığın Veda Demi

Vuslata ermek vakti geldi çatı,
Ayrılığın canları çalıyor kulaklarımda,
Ölüm soğuk nefesini üflüyor boynuma,
Ağlamak boşuna imiş artık boşa ağlama,
Ayrılık vakti geldi haydi işte başla alkışa.

Beni sevmediğini biliyordum da;
Bu kadar da nefret ettiğini sanmazdım,
Gözlerinden lavlar fışkırıyor,
Her bakışında bir titreme alıp götürüyor,
Korkutuyorsun beni öldürecekmişin yoksa,
Zaten öldürdün laflarınla artık bırak peşimi,
Daha fazla kırma bu seven yüreğimi,
Sen anlayamasanda ölümsüzlük nefesinde,
Sevdim seni, anlasana!

Gökhan Kirman

Aşık Olursan

Bir gün sende seversin benim gibi,
Kapılırsın rüzgarına;
Sürükler seni diyar diyar peşi sıra.
Sonra kaybolur gözden bir ruh gibi,
Bir rüzgar gibi eser ve kaybolur.
Ama sen unutamazsın sürekli aklındadır,
Hayali gözlerindedir, sesi kulaklarında,
Nereye baksan seninledir sağında solunda her yerde.
Geceleri uyuyamazsın çünkü gözlerini her kapadığında;
Hayali gözlerinin önüne gelir ve yine ağlamaya çalışırsın,
Ama ağlayamazsın çünkü gözlerinin pınarı kurumuştur;
İşte o zaman anlarsın beni o zaman hak verirsin bana.

Gökhan Kirman

Aşkın Yüreğimdeki Nüfusu

Aşk ilahi bir yaş yüreklere damlar durur,
Aşık olan sanma ki yalnız kalbinden vurulur,
Aşığın hamuru çile ile hazırlanır, yoğrulur,
Aşığın her kelimesi sevdiğine doğrudur!

Kimi utanç olur incecik gözlerden süzülür,
Kimi ise neşe olur dolar taşar yüreklerden.
Kimler geçmedi ki aşk denilen serden,
Kim değil di ki vazgeçen kraldan prensten!

Sevgi ile birleşt mi eller ayıramaz kimse,
Sevdi mi insan duyurur adını herkese.
Sevmeyi bilmeyen çıksın önüme her kimse,
Severek edeyim onu hemen el ense!

Yüreğimden süzülen sözler keskin sirke,
Yürekte durmuyor, kâr etmiyor cam kase,
Yüreğinde yârin, saklı ruh denilen tek kelime,
Yürekler iyileşt gerek kalmadı şifalı ota, eme!

Eller nîr şarkıdır tutturmuş dillere nağme,
El çağızın değilmiydi, serin su yüreklere,
Eller üstünde aşk ne kadar naçizane,
Ellerin elimde olsun çıkarken ağızdan son cümle!

Birlikte eşlik edelim üflenene naye,
Bir şarkının aynı nakaratı olalım ecele,
Birlikte açalım yüreğimizi sevmelere,
Bir İstanbul aşkı olsun aşkımız dillerden dile!

Gökhan Kirman

Ayrı Dünyalar -1-

Geceler seni anlatıyor bana her günün akşamında,
Ve gündüzlerle seni ahd ediyoruz hergün bu sahillerde.
Ağaçların gölgesi bile aşkımızı duymuş herhalde,
Beni gördükleri zaman karanlığı benden uzaklaştırmaya çalışıyor.

Kaldırım,parke taşları aşkımızın büyüklüğüne şahit,
Sor bakalım bu gönül seni unutabilir mi hiç?
Sahilde;
Kayalar ve deniz en büyük dostlarım şimdi,
İnsanları anlatıyorlar bana; Sevenler,sevip seilmeyenler,ayrılanlar,
Dünyanın görülmeyen pencereleri ayrı dünyalar! ..

Gökhan Kirman

Ayrı Dünyalar -2-

Güzeller güzelini gördüm senin kadar güzel değildi,
Senin yerin kalbimde çok derindi.
Benim sevgim belki sevgilerin en büyüğüydü.
Sen layık olamadın bu ağka,
Anlayamadın hiç bir zaman ağkın anlamını.
Bilemedin kıymetini sevilmenin delicesine.
Benim sana her ağk dediğimde;
Senin aklına bir oyun bir masal gelirdi,
Ama benim ağk anlayığım dünyalara değerdi.
Belki seni benim kadar kimse sevemezdi,
Dağları ağıp denizleri geçemezdi.
İğte bu yüzden ayrı dünyaların insanlarıyız! ..

Gökhan Kirman

Ayrı Dünyalar -3-

Fakir bir çocuk ve zengin bir kız,
İkisinde aynı dünyalardan,pencereleri farklı.
Fakir olanınki karanlık tarafa açılır,
Zengin olanınki ise aydınlıklara.
Ama fakirin gönlü zengindir,
Açlık varmış kıtlık varmış düşünmez.
Onun için aşk vardır,sevda vardır.
Zengin ise günlük düşünür günlük yaşar,
Onun için her şey bir günlüktür aşkta,sevgide.
Fakir çocuk zengin kızı sevsede o da bilir;
Bir türlü aralarındaki farkın kapanmayacağını.
Yine fakir çocuğa yol görünür ayrılık yolu;
Ayrı dünyalar aramak! ..

Gökhan Kirman

Ayrılık Tesellisi Değil Bu Hüzün

Razıyım öldür beni,
Yada aldıklarını ver gerisin geri,
Unut diyorsun ya sürekli beni,
Nasıl unutabilirim istesemde seni?

Bu şehir üzmedi ikimizi,
Sebep mi ayrılığa ateşin sönmesi,
Mümkün olabilir mi geri dönmesi,
O gördüğün kabus ayrılığın eseri.

Sevmiyorum seni deyişler,
Yüreğimdeki aşktan kalan isler,
Martılarım dalgalarını gizler,
Yitirilen denizler sevgimizi gizler!

Denzinde boğulmanın üzüntüsüyle elveda...

Gökhan Kirman

Baharda İstanbul

Geceler bir başka güzel,İstanbul'da gündüzler ise bambaşka,
Orhan Veli'nin dediği gibi istanbul'u dinliyorum ama bu kez gözlerim kapalı değil,
Çünkü o istanbul bu istanbu değil.
Gözünü kapasan ya cüzdanın gider ya kışından donun.
Yani mal pazarı değil can pazarı,
Ve baharın geldiği bu günlerde insanlar daha bi telaşlı;
Kimisi keriz bulmaya çalışıyor,kimi ise çoktan bulmuş kazıklayamıyor.
Neyse bunları bırakalım hep kötülükten mi bahsedeceğiz,
Biraz da güzel şeylerden bahsedelim mesela;
Çiçekler açıyor bu günlerde kel kalan ovalar,yaylalar tekrar saçlarına kavuşuyor.
Şahilde eskisinden daha çok martı var ve bi okadar da;
Martıların özgürlüğün derinliklerinden gelen sesleri.
Balıkçılar sarmış sahilin dört bir yanını,oltayı nereye sallasan;
Denizin sultanları geliyor eline bütün güzellikleriyle.
Hele haftasonu dedim mi tamam! Dışarı çıkma;
Sadece sokakları izle yeter sende anlarsın demek istediğimi.
Ve seviyorsan kalbin bir başka atar baharda,
Hele birde aylardan NİSAN'sa ve şairsen,
Elin durmaz artık bir Nuh tufanı gibi duraksız yazarsın bıkmazsın usanmazsın! ..

Gökhan Kirman

Baharla Gelen İlk Şiir

Gökyüzünün mavisiyle buluştum bu sabah,
Yüreğimde nedenini bilmediğim sonsuz mutluluk,
Yeniden aşık olmanın verdiği eşsiz ferah,
Sen olmalısın o sevda adındaki kusursuzluk.

Dalgalarla bana geldiğin günü hatırlarım,
Yine böyle bir güneş vardı tepemde,
Kavgalarımızdı kızdığında en güzel hatırlarım,
Sen varsın halen unutulmuş özlemlerde...

Gökhan Kirman

Ben Senin Sen Oluşunu Sevdim

Ben senin sen oluşunu sevdim,
Senle renklenen dünyamda,
Gönlümdeki gökkuşağıydın,
Ben gökkuşağını sevdim.

Güneşe adını verdiğinde,
Nasıl parıldıyorsa halen,
Seni sevdiğimden bu yana
Dünyamda güneşi sevdim.

Bulutlarda aradığım senliği,
Yüreğimin en derininde sakladım,
Ben seni bulutlarda değil,
Ellerin ellerimde sevdim.

Gökhan Kirman

Bencil Yârim

Ne güzelsin ve ne güzel gülümsersin,
Bilirim arkasında bencilliğı gizlersin,
Kanatır yüreğimi öylece çekip gidersin,
Bilirim arkandan ağlasamda nafiye,
Sen aslında çekip gitmeyi seversin...

Gökhan Kirman

Benim Gezegenim

Sana anlatmış mıydım;
Benim bir gezegenim var
Hayal gezegenim
İçinde hep sevgiler var
Ben ve sevdiklerim
Gözlerimi kapar dalar giderim geceleri
Bir mutluluk expresim var içinde
Her gece alırım insanların eskidi diye attıkları sevdaları
Yenileriyle değiştirir yada tamir ederim
İnsanlar böyle umarsız oldukça
Gelmeyecek son seferim...

Gökhan Kirman

Bir Melek Sevdim

Ben geceleri sokaklarda şakı söyler, nağra atarım
Kimi zaman dayak yer, kimi zaman dayak atarım.
Bu sahillerde şarkılarım yankılanır hep geceleri
Kimi hüznölü, kimi ise göbek havası.

Gözlerini aldığın denize gözyaşlarım dökölür kimi kereler,
Sanki senin yüzüne dökölüyor gibi hisseder silmeye çalışırım.
Arada bir gülerim kendime bu hareketlerimden ötürü,
Ne yapayım lanetli aşkın ömründen en büyük götürü!

Bazen seni ilk gördüğüm yerde gökyüzünde ararım,
Kanat çırparak bana gelişini hatırlar ağlarım.
Ama ne talihsizim ki hep imkansıza takılırım.
-Eh işte sevdiği melek olanın hali böyle olurmuş-
Deyip yüreğime taş basar yine yatağıma yatarım.

Gökhan Kirman

Bir Şiirdi Yüreğimdeki Bahar

Bir şiir di yüreğimdeki bahar
İçinde bin bir renkte mısralar
Kafiyeler mısralarda maşuku arar
Bir şiir di yüreğimdeki bahar

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Yalnızlığı dostluk kovalar,
Birleşir eller kurulur yuvalar
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Şairler kâğıda yüreğini karalar,
Şiirler mısraları sıralar
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Kışa güle güle der kuşlar,
Hayat bahar ile yeniden başlar
Bir şiir di yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Sevgilileri karşılar rıhtımlar,
Aşk sözcükleriyle dolar caddeler parklar,
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Karanlığa küfreden aşıklar,
Sessizliği ebailler taşlar,
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Camilerde şen sesli imamlar,
Şeytanı kovalar mübarek ezanlar,
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Düşmana karşı açar erguvanlar
Kolaysa geçin beni der surlar
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Yeniden yeşillenir kır saçlı dağlar
Mevlana o çok sevdiği ışığı karşılar,
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Ağaçlar güneşe el sallar,
Daha bir neşeli şimdi salât-u selamlar
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Kötülük aşığı karanlığa ağlar,

Şeytan göğsüne kayalar bağlar,
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Güneşin doğuşuyla yazmaya başlar,
Aşıklar, yazar da yazar,
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Hatırlanır geçmiş hatıralar,
Yeniden başlar yitmekte olan aşklar
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Neşeyi vuruyor kıyaya dalgalar,
Köpük köpük, yüreğimi yâra bağlar
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Gökyüzü insanı kendine bağlar,
Denizler yeniden gökyüzüne bakar,
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Yeniden parlar yeşillenmiş umutlar,
Silinir kış mahmuru gözler yeniden parlar
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir şiirdi yüreğimdeki bahar,
Evcilik oynayan çocuklar,
Kimi hemşire, kimi doktorlar,
Bir şiirdi yüreğimdeki bahar.

Bir başka oluyor İstanbul'da bahar! ..

Gökhan Kirman

Boşluk

Bakıyorum,
Öyle boşluğa, sensizliğe.
Sensizliğinin boşluğunu dolduruyor gözyaşlarım.

Bir sen bırakıyorum şu köşeye,
Ne yaz köşesi nede kış,
Boşluğa.

Sonbahar bu,
Anlamazsın sen boş dalları,
Ağaçlar ağlar yapraklarına.

Öylece bakarsın dallardaki boşluğa..

Gökhan Kirman

Bu Gece Öldü Anne

Bu gece yağmur yağdı
Mevzide gözyaşlarımla ıslandım anne,
Sessizlik çığ gibi düştü üzerime,
Sensizlikte sessizliğe mahkûm oldum anne

Yüreğim yangın yeri gibi,
Düşen her gözyaşın yüreğimde anne,
Sen sakın üzme kendini,
Şehit bile olsam bırakmam seni anne.

Ayrılık yordu beni yoğurdu hamurumu,
Sensizliği dün değil bugün anladım anne,
Yokluğunda bilsen ne kadar ağladım,
Ellerime ellerin diye tüfeğimi sardım anne.

Bir kurşun sıyırdı arkadaşımın belini,
Seni bir kez daha görememekten korktum anne
Ağlıyordu "Ah tutsaydım son kez annemin elini"
Kör kurşunlara bağladım yüreğimi anne.

Gökhan Kirman

Çanakkale'ye

Ey süngüsü koynunda yatan şehit;
Ugrunda öldüğün vatan bana emanet!
Gözlerini kirpmadan korudugun,
Postalın mermin olmadan savundugun!

Rahat uyu o vatanın pamuk yüreginde,
Soyundan gelen mehmetçigim ben!
Gelecek adına yaptığın mücadelenin;
Varisi, Tohumuyum ben!

Nazlı vatana armağan bu yüregim,
Süslesin bayragını al kanlarım,
Alsin benide bassın yüregine,
Korkum yoktur yakışırım ceddime!

Uyuma kalk sende ey genç,
uyan artık vatan için olmadan geç!
Fikrin zikrin vatan olsun,
Unutma sen çanakkale torunusun!

Geç canından ve malından bu uğurda,
Hangi türk şehit olmaz ki bu vatana,
Aldırma fakir diyene satasana,
Koru cennetini akan kan helal ona!

Ne anlasın düşman vatan sevgisini,
Allah biliyor senin engin içini!
Bas Nagrani "Allah Allah" diye korkaklara,
Unutma o essiz ecdat senin arkanda!

Aglasada o nurlu anan arkandan,
Bakma arkana bilki o gururlu silah tutmandan,
Hücum emri verirse yüce kumandan,
Titret düşmanı korksun sâdândan!

Gökhan Kirman

Çilingir Sofrası

Her günün akşamında olduğu gibi,
Bu günde karanlık çöküyor aydınlık şehir İstanbul'un üzerine,
Ve her günün akşamında olduğu gibi Karanlık sokaklarda;
Meçhule doğru ilerliyorum,bilmemki bu eziyeti hergün neden çekiyorum.
Be adam madem hayata küstün adam kocaman köprü dikmiş oraya;
Ne düşünüyorsun hala,atlasana denize balıklaşmasına.
Denizle,balıkla uzun süreli bir arkadaşlık kur bir daha küsmemecesine.
Arasıra küslükler olacak tabi aldırma sürekli birbirinizin yüzüne bakacaksınız,
Yeter ki karanlığa alışma,aşık olma,sev ama seni seveni!

Ah birde çilingir sofrası olsa içimizi ısıtsa ve hep beraber;
"Şimdi uzaktasın "şarkısını söylesek içkimizi yavaş yavaş yudumlayarak.

Gökhan Kirman

Çürüyen Gerçek

İnsanlar;
Sanki birbirlerini kırmak için yaratılmışlar,
Ne tarafa dönsen bin bir işkence,
Duygular sel olsa nafile,
Utanmazlığa yankılanır alkışlar!

Bir çığlık gibi yankılanır küfürler,
Güneşi gölgeler yalan yeminler,
Kimin umurunda gerçekten sevenler
Birbiri ardına sıralanır keşkeler!

Yalan üzerimizde kara bir bulut misali,
Kötülük insanlarda iyiliğin timsali,
Hayâsızlık gemilerle doldurur sahili,
Kötülük bağrında besler boş vermişliği!

Kimin umurunda sence duygular,
Hangi söz gerçek sence,
Seni seviyorum artık bir bilmece,
Boşa yaşanır olmuş arkadaşlıklar!

Gökhan Kirman

Duvar

Yine dört duvar arasındayım gördün mü!
Her zamanki gibi kendimle konuşuyorum.
Kağıttan uçaklar yapıyorum;
Belki bu sefer düşmez diye peş peşe.
Hatıralarım üzerime yürüyor kol pençe,
Her tarafım sarılmış kaçmaya çalışıyorum delicesine.
Tam kurtuldum diyorum, bir duvar çıkıyor önüme;
Bi ucu yerde, bi ucu gökte.

Gökhan Kirman

Gel

Dalgalar sessizliğini bozduğunda gel,
Deniz bağışlamasını bilir sen ilk baharda gel.
Gönlüm bulutlar gibi kabarmış senin sevginle,
Sen gece karanlık basmadan,
Seni düşünerek geçen gecelerimde,
Işığım olmak için ışığını saçarak gel.
Gökten bir melek inip gözyaşlarımı sildiğinde,
Sende yaralarımı sarmak için gel! ..

Gökhan Kirman

Gel yada gelme

Gel,
Yine de gel,
Yokluğunun dibine vurmadan,
Saat ölüme beş kala olsa da gel!

Yada,
Gelme!
Ben sensiz de severim seni,
Hem kim bilir belki sensizliğin de beni sever,
Kabulümdür nede olsa o da senden gelen.

Gökhan Kirman

Geri Dönme

Birgün seni seveni bulamazsan,
Geriye dönüp bakamazsan,
Mahveddiklerini düşünür ağlarsan,
Artık çok geç demek için kendini yorma,
Toprak olur seni umursayan bağrına basan!

Geri gelmeye cesaret etme sakın,
Sen asıl seni seviyorum diyenden sakın,
Gittin demek ki yalanmış sevgin aşkın,
Artık çok geç demek için kendini yorma,
Toprak olur seni umursayan bağrına basan!

Gökhan Kirman

Git Ardına Bakmadan

Git bakma ardına sakın!
Sevmiyorum seni anlamıyor musun?
Bıktım artık senden bıktım bilmiyorsun,
Seni sevmekten bıktım, beklemekten bıktım!
Bu yalanları tekrarlamaktan bıktım,
Sevmiyorum demekten bıktığım kadar!

Hastayım ben ölüyorum,
Umutumu kestim dünyadan,
Artık acı çekmek istemiyorum,
Doktor çaresiz diyor bana söylemiyorum,
Birkaç günlüğüm dünyada biliyorum,
Seni terk ediyorum, gitmeliyim biliyorum!

Ne olur anla beni ve git,
Arkana bakmadan git,
Ben senin için, sen benim için bit!
Ölürken yanımda olma git,
Ağlama arkamdan,
Olmasın kirpiklerin ruhuma git!

Ağlarsan gidemem, ölemem!
Yalan söyleyemem bakma yüzüme,
İnanma "Seviyorum seni"değişime,
Ne olur git artık sebep olma ölemeyişime!

Kanlar süzülürken dudaklarımdan,
Uzaklaşmalı ruhum gözlerine bakmadan,
Seni seviyorum son sözlerim olmalı,
Bir damla gözyaşı süzülürken yanağımdan,
Yanımda ne sen ne bir başkası olmalı!

Gökhan Kirman

Gitmek İstesemde Olmuyor

Çekip gitmek istedim buralardan ama yapamadım,
Kaderim izin vermedi Allah dur daha çok çilen var dedi,
Ve; Sevdüğimin bir adım yanındayken,
Bir ömür uzağında bıraktı beni!
Oda yetmedi şimdide benliğimi benden aldı,
Ona verdi!
Buna yürek nasıl dayansın?

Gökhan Kirman

Halimiz Liman

Ağlamak normal birşey olmuş,
Özleyende ağlıyor, vefasız olanda,
Yalandanda olsa!
Öyle bir dünyada yaşıyorum ki;
Doğrular yalan, yalanlar ise kanun olmuş!

Eskiden gözlerini kapayıp açtığında,
Karşımda bütün ihtişamı ile parlayan güneş,
Şimdi yalandan gülümsüyor insana.
Şanki o da yapmacık,
Şimdiki neslin gülüşündeki gibi!

Dayanmak çok zor insanların bu haline
Anlamsız ihtirasların arkasında yok olmak,
Bu kadar mı zevk verir insanlara?
Yalın olamıyor mu bir insan sadece bir an?
Ölüm yokya ucunda birisi de çıksın;
Bağırsın duyursun sesini yaradana! ..

Gökhan Kirman

Hayallerim

Hayallerimdeki güvercin neyi simgeliyordun ki,
Boşlukta öyle durmadan uçarak.
Ben seni her düşündüğümde bir kanat çırpışında,
Bir kalp atışından başka bir şey gelmiyordu zihnime.
Ben mi çok dalgındım düşüncelerim mi?
Yoksa senmiydin hayallerimde boşluk yaratıp,
Beni hayattaki ümitlerimden uzaklaştıran,
Binlerce hayalim vardı,
Yoksa demek istediğin hayallerin hayal olarak kalacağını?
Dur dur yapma ne olursun!
Ben hayallerde bulmadım ki sevdiğimi,
Bir umudun baş ucundaydı onu ilk gördüğümde.
Hayallerimi onunla kurdum bir güvercin beyazlığında,
Martılarla gönderdim ona "seni seviyorum" ları.
İlk aşk mektubum da yine bir güvercinleydi,
Hatta sen bile olabilirsin o ellerimdeki.
Ne olur dur yapma götürme hayallerimi,
Düşürme beni aşk yokluğuna, sürüme peşinden sevdanın.
Acı bana, insanlar acımasını bilmezler,
Sen olsun kanatma hayallerimi sevdanın yokluğuyla,
Yıkma beni, silme hayallerimi! ..

Gökhan Kirman

Hitabe -3-

Deli diyorlar bana hala seni sevdiğim için,
Diyen desin diyeceğini kimin umrunda.
Dön veya dönme ben senden vazgeçemem,
Nasıl gerçek bir sanatçı sanatından vazgeçemez; ;
İşte benim ki de öyle bir şey.

Sensin benim hayatım yaşam nedenim,
Bir insan hayatından vazgeçebilir mi?
Vazgeçse bile ben senden vazgeçemem.
Bana senden vazgeçmem için bir neden göster,
Gösteremezsin çünkü; Benim nedenim aşk.

Neden zannediyorsun her gece ağlayışım,
Sana bir adım yakinken bir ömür uzağında olmam!
Peki seni senden daha çok seven ben değilde neden bir başkası?
Başkası seni benden çok sever mi zannediyorsun,
Ben hayatımdan vazgeçtim sen daha çok yaşayasın diye;
Sen ne diyorsun be! ..

Gökhan Kirman

Hüzünlere Direniş

Hüzünlere diren yüreğim;
Diren ki gençlik elden gitmesin,
Saçların hep aynı karalıkta kalsın,
Gözlerinin Altında ne torba olsun nede göz yaşı.

Hüzünlere diren yüreğim;
Diren ki aşk pes etsin bıraksın yakarı,
Kaçsın senden vefasızlık vede hayasızlık,
Ne karanlık olsun dostun ne de yalnızlık! ..

Gökhan Kirman

İnsanlığın Çöküşü (Gökyüzü Yüzümüze Tükürüyor)

Yıldızların haykırışı uykumu böldü,
O karanlık koridorlardan yürürken,
Karşıma çıkan ne olabilirdi aşktan başka,
Gözlerini dikmiş bana bakmaktaydı.
Gözlerinde alev ve duman rengi bir karışım
Göz yaşlarım lav gibi akarken suratımı yakarak
Gökyüzü yüzümüze tükürüyordu.

Gökyüzü yüzümüze tükürüyordu;
İnsanlık aşk denilen şeytanın pençelerinde,
Kendini kurtarabilenler yaşamayanlar bile değildi,
İnsanlığın en büyük savaşında,
Biliyorum kimse kurtulamayacaktı.
Gökyüzü yüzümüze tükürüyordu.

Artık güneş doğmuyor ay ise batmak bilmiyordu,
Savaşın başlangıcından bu yana;
Ne kadar, kaç yıl geçti bilen yoktu,
Şehitler azmsanamıyacak kadar çoktu.
Mezarları bir köprünün altında,
Yada mezarsız yaşayan ölüler.
Bu karanlık sokaklarda telaşla yürürken,
Gökyüzü yüzümüze tükürüyordu.

Yıl 2004 bir yaz akşamı,
Ay dolunay olmuş yağmur bulutlarının,
Ardından sinsi bir şekilde bakıyordu.
Gök gürüldemeleri insanları korkutmuyor,
Karanlık eskisi kadar korku vermiyordu.
Yıldırımlar insanlar üzerindeki etkisini yitirmişti.

Bu savaşın bir kahramanı yoktu
İnsanlar artık hayattan ümidini kesmiş,
Tek bir yürekten ölümü bekliyordu
Kimse kimseye değer vermiyor
Paranın gücü aşkı satın almıştı.
Sadece parası olanların yaşayacağı bir yer olmuştu dünya
İnsanlar hala olanı biteni anlamaya çalışıyor,
Gökyüzü ise bir şeyler anlatmak ister gibi
Yüzümüze tükürüyordu anlayan olmasada!

(Bir gün bu şiiri okuyan biri olusa dilerim bu savaşın kahramanı o olur)

Gökhan Kirman

İstanbul

Ey ugruna canlar feda güzeller güzeli nazlı sehir,
Unutma bağrında yatan şehitlerini unutma bizleri,
Bizler Eyüp'ün ezan sesinde tanımadık seni,
Hakiki aşıklarınız bizler senin fethinden beri.

Baharda ayrı bir nazın var kışın ayrı,
Yapamıyorum sensiz olmuyor ayrı gayrı,
Sokaklarından süzölmek sahilinde gülmek,
Askından ayazında ölmek ah İstanbul!

Nice aşığın oldu güldürdün yüzlerini,
Saklamadın bilgilerden güzelim minberini,
Senden gelmeyen ezanı bilmem nasıl dinlemeli.
Sen olmadan gülemez bu yüzüm gülmemeli!

İlk ayrılığım bu sene yaz ayındaydı,
Bir ay uzak kaldım senden ölüm gibi geldi,
Ayrılık acısı hergün bağrımı deldi,
Dayanamadı bak sevdalın varlığını bıraktı geldi!

Minarelerinden süzülen ezan sesleriyle,
İskelelerindeki bembeyaz martılarıyla,
Deniziyle dalgasıyla, vapuruyla sandalıyla,
Sahiliyle adasıyla, ayıyla güneşiyle,
Aşıklarıyla, Ahileriyle vurgunu olduğum şehir!

Gökhan Kirman

İstanbul'da Bir Gün Bir Ömür

Bugün seni yaşamak için çıktım evden İstanbul,
İlk durağım Beyazıt;
Darülfünûn'dan içeri giriyorum,
Karşımda binlerce anı öğrenci telaşı.
Kapalı çarşıda kayboluyorum,
Bir de bakmışım karşımda deniz,
Astsolist nefesinde bir martı,
Bir başka karşıyor beni iskele meydanında.
Sirkeci'de tren düdüğüyle irkiliyorum uyanıyorum,
Gülhane parkında el ele tutuşan çiftler,
Gözlerimden yaşlar geliyor yüreğim dalgalanıyor.
Ecdadın muhteşem eserleri dizilmiş yanyana,
Benim geçmişimde leke yok diyor Topkapı Sarayı
Kapıları ardına kadar açık.
Sonra iki nur tanesi iman mabedi,
Aşığı ediyor bakan yürekleri kendilerine,
Biri Sultanahmet, diğeri Ayasofya Camii,
Hemen gözlerimi yumuyorum geçmişe gidiyorum;
Yüreklerde arıtılıp Allah'a uzanan duaları duyuyorum.

Boğaz bir başka güzel oluyor baharda,
Bense yüreğimi arıyorum erguvan ağaçlarında
Sonra laleler aşık yüreğimi teslim ediyor
Beylerbeyi Sarayın'da.
Attığım her adım tekrar yüreğimi dalgalandırıyor,
Ve yine kaybediyorum yüreğimi Balat'ın dar sokaklarında,
Bir Ahşap konağın balkonundan mendil düşüyor yere Beyoğlu'nda,
Hemen uzatıyorum sahibine o an o gözlerdeki mavilikte;
Boğuluyorum!
Bir viranenin sesini duyuyorum Altın Boynuz Haliç'te,
Sevdiğini Yitirmiş Pierre Lottie'nin ağzında dertli türküler,
Yasa boğuyor Eyüb'ü.
Derken aşağılardan sesler geliyor
Eller açılmış uzanmış semaya yaradana dua ediliyor,
Eyüp Sultan türbesinde yalvarış var alemlerin sahibine.
Ezan-ı Muhammedi bir başka güzel geliyor kulağa İstanbul'da,
O an yaradan özenerek yarattığı bu şehire nazar ediyor!

Atlıyorum bir vapura, Üsküdar'dayım
Kız Kulesi sırtını dönmüş güneşe,
Güneş kıpkırmızı adeta ışığından utanmışcasına,
Bu şehirin evrene yaydığı nurdan ötürü,
Ah İstanbul bu kadar güzel olmak zorundamısın,
Güzelliğin aşığın olan bu yürekten en büyük götürü! ..

Gökhan Kirman

Karmakarışık

Nedir bu her gece her gece şiir yazma mevzusu diyorlar,
Uyumak eldemi bunca acı,dert,kederle; Gerile gerile.
Genç yaşımda beyazlayan saçlarımı tek tek yolmak,
Zoruma gidiyor her gece bu işleri yapmak.

Başımda yeller esiyor püfür püfür serin serin,
Aşkının kalbimde açtığı yara çok derin.
Aşk denilince aklına ne gelir senin,
Belki bir bilmece,belki bir oyun.

Kayıkların dalgalarla sohbetini dinliyorum,
Her gece bu saatlerde.
Bir hoş oluyor onların kavgaları,
Kimi zaman dalgalar kazanıyor,kimi zaman kayıklar.

Her telden çalar derdi dağları aşan sazım,
Benki boynu büküğüm yerde kalan sazdan.
Artık elimi eteğimi çektim sevgiden vede aştan,
Haberim yok hiçbir şeyden evrenden vede dünyadan.

Yollarda avare avare gezer oldum,
Meçhule doğru gidiyorum adım adım.
Belki bir gün benimde duyulur adım,
İşte o zaman seni bulur ararım.

Delirmemek elde değil bu insanların arasında,
Kimi politika siyaset diyor,kiminin umrunda değil dünya.
Herbiri ayrı dünyalardan gibi bakıyor bir başkasına,
Delirmemek elde değil bu insanların arasında! ..

Gökhan Kirman

Katilim Sensin

Gözlerimi açtım karşımda sen yanında bir asker,
Uykudan uyandırdınız aldınız götürdünüz,
İdam mangası hazırlandı son isteğimi sordun;
Benim dünyada senden başka bir belentim yok dedim.
Ve emri sen verdin yüksek bir sesle "ateş"
Bütün kurşunlar kalbime isabet etti.
Olduğum yere yığıldım sen baş ucuma geldiğinde;
Ben çoktan ölmüştüm sonra öldüğümde emin olmak için,
Bir kılıç sapladın kalbime,
İşte o zaman ikinci kez öldüm ve bu sefer,
Ruhumda benimle beraber öldü.
Katilim sensin! ..

Gökhan Kirman

Kendime İsyân

Gözlerimden akan yaşlar durun!
Neden süzölüyorsunuz durun ve anlatın,
Vefasız yar gittiye ölmedik ya,
Yeniden severiz, yeniden güleriz!

Aşık olmak bahane gözyaşlarıma,
Ağlatan nedenler komik geliyor elaleme,
Dedikodu yapıyorlarmış bu adam deli diye.
Seviyorum kardeşim en deli benim işte!

Seni sevmeyeni neden seviyorsun,
Hergün kahredip boşa ağlıyorsun.
Gülmek içimden gelmiyor içmeliyim diyorsun.
İçmek çözüm olmuyor aşka aldatma kendini,
Aldatma!

Azap kapısı bana sonuna kadar açık,
Ne bakıyorsun arkana kapıyı vur ve çık,
Sevmiyor işte seni neden bu ısrar
Ağlama artık sil gözyaşlarını mutlu ol azıcık!

Gökhan Kirman

Martılarla Sohbet -2-

Bir vapur üzerindeyim,
Martılar eşlik ediyor yolculuğumda,
Dillerinde binbir deniz şarkısı,
Denize olan aşklarını anlatıyorlar,
Duymasını bilmeyen insanlara!

Bir martı geliyor yanıma,
Başlıyoruz sohbeta insanlardan,
Önceden deniz rengini gökyüzünden almış,
İnsanların vefasızlığına rağmen,
Denizin bizi bağışladığını söylüyor.

Balıklardan bahsediyoruz sonra,
Denizin sultanları pulları kadar çokmuş,
Bir zamanlar,
İnsanların denize savaş açmasından önce.
Şimdi ağız diyor açlığımız yetmezmiş gibi,
İnsanlar elimizdeki ekmeğimize de gözlerini diktiler,
Bir zamanlar özgürce uçtuğumuz denizden,
Sevdiğimizden bizi ayrı koymaya çalışıyorlar diyor.

Bir ağlama alıp götürüyor beni eskilere,
Buğulu gözlerimde şuan eski İstanbul var,
Ezan sesiyle coşan sokaklardan inen balıkçılar,
Nasıl da sallıyorlar oltalarını denize saygı duyarak,
Ve ne kadar seviyor deniz insanları dalga dalga
İnsanlardan rızkını eksik etmiyor her ne olursa,

Uyanıyorum vaurun düdüğü sesiyle daha sonra,
Martıya veda ediyorum ağlayarak yeniden,
Eee tekrar gelipde görmemek var! ..

Gökhan Kirman

Muhtacım

Bir erguvan gölgesi serinliğine muhtacım,
Kokunda boğulmak beklide tek ihtiyacım,
Teninin erittiği bir gül edasında mizacım,
Vazgeçemem, seninle yoğrulmuş harcım!

Bir neyin şen sesinde ruhumu ferahlatan güzel,
Ne sen olmalıydı deniz, ne eline değmeliydi bir el,
Seşin yankılansın rıhtımlarda desinler kim bu güzel,
Bağırayım adını dalgalara,
O benimdir değemez eline başka el!

Gökhan Kirman

Nesin?

Bir rüya değildi az önce gördüğüm,
Nur rengi bir yüz, toprak rengi gözler.
Aşk dedikleri hakikaten kördüğüm,
Bir rüya değildi az önce gördüğüm!

Kırmızı bu kadar mı yakışır bir dudağa,
Bu kadar mı gökyüzünü andırır sanki bir vaha,
Kurbağa nasıl dönmez birden insana,
Yok, yok insan olamaz bu gördüğüm!

Teni sanki kardan almış aklığını,
Sıcacık yüreği insanın alıyor aklını,
Şudan almış olmalı benliğindeki saflığını,
İnanmam, insan olamaz bu gördüğüm!

Adını melek koymuşlar neden diye soramam,
Varlığı serindir meleklerin kanat çırpışından,
Şeytanın bile aldı aklını başından,
Melektir bence,
İnsan olamaz dudağından öptüğüm!

Gökhan Kirman

Ömrüm Ellerinde

Gecenin karanlığa feryadı var bu satırlarda,
Yarınlarım gizli bu günlerimde,
Ömrüm hayatım bir vefasızın ellerinde,
Gönlüm bir bülbül kafesinde,
Gözlerim bir pınar iki çeşme.

Gökhan Kirman

Öyle Basit Olmamalı Yazacağım Şeyler

Öyle basit olmamalı yazacağım şeyler,
Mısralarında ruhumu saklamalı,
Anlamamalı beni tanıyıp bilmeyenler,
İçinde aşktan sonsuz nağme olmalı.

Nasıl bir mısranın peşinden sürüklenemezsin,
Kendini azgın akıntılara terk edemezsin,
Yazdıklarımın etkilenip bana sürüklenmelisin,
Sana geldim aç gönlünü demelisin!

Gökkuşağından renk seçer gibi olmalı,
Her mısramda kendini bulmalı,
Sayısız rengin arasında kaybolmalı,
Son sözün seni seviyorum olmalı!

Gökhan Kirman

Sana Aşıkken

Dönemem geri tamda hatıralardan uzaklaşmışken,
Sevemem birini tamda seni unutmaya çalışırken.
En neşeli olmam gereken yıllarda ağlarken,
Gülemem gülemem; Senin aşkın kalbimdeyken.

Uzaklaşırken sen benden adıma adım,
İzleyip kaldım bir ruh gibi kalmadı tadım.
Bundan sonra acı söyler sözüm,acı çalar sazım,
Gülmek bilmez hep ağlar iki gözüm.

Gökhan Kirman

Seni Anlatan - 2 -

Aşkın yudum yudum dünyama,
Yağmur gibi nurun yayılıyor ruhumda,
Tatlı bir buse güzelliğin kalbime,
Mütebessimdi toprak atığın her adımda.

Tatlı bir intizar oldun göklere dilimde,
Bir cansın canıma görmüyorum senden başka canan.
Rahmetinden arınmaktan korkarım her an,
Kendimden geçiyorum uzağımda olduğun an ve an!

Tüm şarkılar sana yazılırken,
Benim bu yazdıklarım ne olaki
Kelimeler aşkı sen diye anlatırken
Hangi söz sana özel olabilir ki?

Seni dünyaya lutfeden ne düşünmüştü ki
Ne gelmişti o an aklına gül mü yada lale mi?
Yoo bu kadar basit değildir ki;
Seni aşk diye yaratanın fikri!

Güneş güzelliğinden erirdi,
Günler suretinden alırdı ümidini.
Hangi dilde bir yakarış varsa derinlerden
Aşıklar anlar hemen senden bilirdi! ..

Gökhan Kirman

Seni Anlatıyorum

Gözlerin vardı gözlerime bakan,
Gözlerin vardı deniz mavisi,
Gözlerin beni alır götürürdü,
Gözlerin aydınlığa açılan pencerelerim!

Ellerin vardı öpülesi yumuşacık,
Ellerin vardı tutmaya kıyamadığım,
Ellerin ellerimi değil hayatımı sardı,
Onlar olmasa dünya aşığına dardı!

Gülüşlerin vardı dünyalar gibi,
Gülüşlerin güneşi utandırırđı,
Gülüşlerin ömrümü aydınlıttı,
Onlarla anladım ben aşkı!

Gökhan Kirman

Seni Düşünürken

Seni düşünürken zaman nasıl da geçmiş anlatamam
Pencereden bir de baktım ki sabah olmuş
Anlayacağın seni düşünerek sabah etmişim
Gözlerin geliyor aklıma her biri cennete açılan pencere
Gönül sabredemiyor cevapsız geçen her gün gider ecele

Derbederlik hayatım bitti, bittide aşka atıldım derdim
Bu güne kadar olmadı benim böyle tasam böyle derdim
Ben ömür boyunca,boynuma dertlerden kolye derdim
Sözlerime geçtide sözüm,gönlüme geçmedi derdim
Ah gül yüzlüm ben seni aşk diye yüreğime gerdim

Ne olurdu az biraz yaklaşıydın bana
Söyleseydin, söyleseydin de derman olsaydın dermansız yarama
Seni yazdım ben yüreğime, dünyalara, yarama
Ne olur gel artık simsiyah saçlarımı ağırtma

Gözlerimden akan yaşlar meğer senin içinmiş
Yüreğim bir başkasına boş yere gidivermiş
Aşık bu kuşlara bilmeden yalan söylemiş
Baharda yanlışı kişiye ağıt yakmış, şarkı söylemiş
Günlerin geçmesini meğer seni tanımak için beklemiş

Yüreğimden geçen iki mısra iki söz
Yüreğimdeki ateş oldu şimdilerde iki göz
İnan aşkıma;
İnanmazsan sürekli karşında olur ağlayan iki göz
Gel, gelde şu yüreğimin bağlı olduğu ipi çöz
İşte o zaman aşık gerçekten korkmaz;
Karanlıktan, sessizlikten vede yalnızlıktan! ..

Gökhan Kirman

Seni Ne Çok Özledim Bilemezsin

Seni ne çok özledim bilemezsin,
Bir martının çığlıklarındasın.
Anlayamadığım bir dilde haykırıışların,
İçten içe mehtabımda yokolmaktasın...

Seni ne çok özledim bilemezsin,
Dalgaların getirdiğı yorgunluktasın.
Nedenini bilmediğim yokoluşların,
Kahredişlerimdeki karanlıkta kaybolacaksın...

Seni ne çok özledim bilemezsin,
Bir şairin hükmedemeyen dilindesin.
Gökyüzünde renksiz kalan bulutların,
Çökmüş yanaklarımdan süzölüp kuruyacaksın...

Seni ne çok özledim bilemezsin,
Sensiz olmuyor diyenlerin yalanlarındasın.
Destanlaşan anlamsız aşkların,
Tarihe karışıp umutların unutulacaksın...

Seni ne çok özledim bilemezsin,
Hayattaki en büyük başarısızlıksın.
Yaradandan gelen en büyük ceza,
Ne sandın elbette mahvolacaksın! ..

Gökhan Kirman

Seni Yaşamak İstiyorum

Bir girişle girdin kapıdan kalbimin kapısından,
Daha önce böyle olmamıştım bu nasıl birşey,
Kalbim bir acayip atıyor aşık oldum ben,
Gözlerinin yeşilinde boğuluyorum şu gecede,
Kelebekler gibi bir günlük olmamalı ömrüm,
Şana doymadan ölmek ne işe yarar ki,
Ölsem bile bir ses olup kulağında yaşamalıyım,
Aşığın olacak kadar büyük olamam ki,
Ben sende yüreğinden geçen olmalıyım!

Gökhan Kirman

Sensizlik

Gözlerimde bir iki damla yaşla,
Yürüdüğüm yollar şahidimsiniz.
Ne kadar özlediğimi sevdiğimi,
Sizler gördünüz biliyorsunuz.
Her güneş doğduğunda,
Nasıl heyecanlandığımı siz bilirsiniz.
Ona bir gün daha yaklaşmanın heyecanı,
Bütün bedenimi kaplar bir anda.

Geceler bir zindanda geçiyor sanki,
Nöbet kulubesinde.
Yıldızlara simanı çizer oldum her gün,
Gün doğumuna kadar defalarca.
Gözyaşlarımda gördüğüm hayalin,
Uykularımda tamamlar vuslatımızı.
Gelde sor halimi saçlarımdaki beyazlara,
Her telinde binbir nazar güzelliğine,
Binbir özlem benliğine yüreğine...

Gökhan Kirman

Sevda

Mümkün mü sevmemek,
Şevda nedir? Bilmemek.
Ölümden daha beter,
Sevipte sevilmemek.

Gökhan Kirman

Sevmek Nedir Bilirmisin

Sevmek nedir bilirmisin,
Nasıl verir insan düşünmeden,
Canını, tüm varlığını,
Senin hiç dediğin bir şey için.
Yada nasıl ağlar bir kalp,
Bilirmisin ki sen,
Ölmenin yaşamaktan zor olduğunu,
Seviyorsan!

Sen gitmelerin kadını,
Ben ise kalmaların yorgunu,
Senin bilmediğin yanlarındı aşk belki de,
Belki sen biliyordun da göremiyordun,
Hislerin olmuş aşka barikat!

Sevmek bir yüreğinde gizlidir,
Birde sevdiğinin yüreğinde,
Seversen anlarsın hayatın anlamını,
Gökkuşağı bile bir farklı gelir,
Gökyüzü farklı bir mavi,
Gözler ise anlamlı bakar dünyaya,
Anlamsızlığın anlamıdır aşk anlam verebildiğin kadar!

Gökhan Kirman

Sevmeyi Unutmak İstiyorum

Alışamasamda yokluğuna,alıştım katlanmaya acıya,
Verilen sözlerin tutulmadığını görünce dökülen gözyaşlarıma,
Çektiğim çilelere yanıyorum şimdi sadece.
Gözlerinde eridiğim günler kalmış şimdi sadece mısralarda,
Bana olan düşmanlığın bu kadar mı büyüktü ki,
Benliği aldın götürdün de doymadın kanıma içtin bitirene kadar.
Yıldızlara benzettiğim gözlerine bir annenin evladına,
Bir ağacın dalına olan sevgisi gibi sevmiştim seni,
Ve öyle bakmıştım o meleklerden aldığın simâna.

Ben seni sevmemişim meğerse ben sende bulduğum,
Aşkın anlamını sevmişim ve ona bağlanmışım,
Melek bağıyla tanrı gibi tapmışım ona,
Unutmuşum unuttuğum benliğimi iyice,
Kaderin pençelerine bırakmışım kendimi,
Karanlığın soğuk nefesiyle uyumuşum aşkının koynunda,
Çiçeklerin rengini hayallerde sakladım bugün,
Yangın yeri olan yüreğimde solmasınlar diye,
Yaşamın kıyısında tükürenleri izlemişim aşkıma,
Beyoğlunun arka sokaklarında!

Denizde görmeyi sevdiğim yansımam artık görünmüyor,
Ben mi göremiyorum yoksa gördüğüm gerçekler de mi hayal,
Hayatım hayallerin ülkesinden çıkan trendi eskiden,
Şimdi karanlığın ülkesine giden bir ölüm ekspresi,
Gözlerime bakanlar göremezler seni yangınlar içinde,
Yanıyorsun bedenimde acı çekiyorsun diye bende yanıyorum,
Gözyaşlarımda.
Bir balıkçının heyecanlı yüreğinde canlansam yeniden,
Hayal kurmayı yeniden öğrensem,
Artık yaptığım kağıttan uçaklar düşmese,
Batmasa yaptığım gemiler ulaşsa okyanıslara,
Yüzsem bir mutluluk deryasında, sarsa beni bir melek,
Annemin sardığı gibi öylesine sevgiyle.
Unuttursa seni bana unuttursa...

Gökhan Kirman

Silinmiyor Geçmiş

Bir yıldız misali parlıyordu gözlerimde gözlerin,
Bir çağlayan misali sellendi gözyaşlarım;
Sen gittin gideli!
Ömür bir kelebek ömrü değil ki bu acıya katlansın,
Gönül bir dakikalık sevmediki,
Gözlerim seni görmediki sen yanımdayken,
Sen yanımdaydın bir melek gülümsüyordu bana,
Sen gittin tavla oynadık şeytanla
Hayatı taşladık peşinden koşarak ebede
Ve hayatın peşinden koşarken, dökülen beyazlayan,
Saçlarıma rastladım yolda toplamak istedim
Beddua ettim böyle yaşamaya kahrettim kendime
Küfrettim binlerce kez hayata, feleğe, kadere.
Of ulan of kör olasıca gözlerim silin artık,
Maziyi perdenizden! ..

Kaldır kafanı güneşe, dünyaya bak,
Bitir bu yası, feryadı, bitir göm bir mezara,
Dua etmeye bile gelme başına,
Lanetle aşkı kendine karşı,
Bir daha kapılma o vicdansıza
Ne olur bırak sende peşini sende ey kader!
Gülsün birazda onun, yüzü
Ne istersin ondan dünyada başka seven mi yok! ..

Gökhan Kirman

Sizler

Sizlersiniz bizi mutsuzluğa iten,
Sizlersiniz bizi yalnız bırakıp,terkeden.
Olanları hiçe sayıp birden gözden kaybolan,
Sonra hiç bir şey olmamış gibi gelen,
Sizler varya sizler.

Gökhan Kirman

Şarkılarda Sen

Şarkılar seni söyler,
Her satırda ismin yankılanır,
Senin ismin afakı aydınlatır
Sensiz gönölü insan neyler?

Seni anmak yıllarca,
Ruhunu hissetmek ruhunda,
Dokuna bilmek tenine bir an,
Nasıl dayanabilirdi insan acaba?

Gökhan Kirman

Tatlı Bir Sesleniş

Tatlı bir sesleniş sesin bahara,
Bahar senin adında daha bir başka,
Şahit olurlar kuşlar ölümsüz aşklara,
Düşmez sen varken aşklara ele ayağa.

Gülümsemen yeter yeniden doğuşlara,
Sen deyişlerin unutturur hatıraları bana,
Bir bakışınla dünya gelir imana,
Yüreğime su serper gülüşün ulaşınca simama,

Bir yangın yeri sanki yüreğim,
Alev alev aşkın pişer durur,
Bilmiyorum neye işaret bu gurur,
Galiba senin aşkımdan öleceğim!

Gökhan Kirman

Tekrar

Aşk mı seni böylesine umarsız yapan,
Yoksa sen misin böylesine günaha tapan,
En ölümsüz duygulara tırpan vuran,
Ağlatan, sancıtan yaralayan vede öldüren.

Ben senin bir adınıda aşk sanırdım,
İstesen sen dünyayı ayağına yılardım,
Halı diye serilirdim üzerime bastırırdım,
Ama yalanmış o gülyüzlü yüze gülen.

Şimdi git gözümden diyorsun,
Yine beni yıkıp gidiyorsun,
Aşkım sevgim yalandı sevmedim diyorsun,
Fenaliğe bürünmüş o meleğe benzeyen sen.

Şimdi gidiyorum, arkada bırakıyorum seni
Olur ya gelmek istersin istemiyorum seni,
Sıra banada gelir elbet bende üzerim seni,
Yalanlarıyla avunurken ben yine gelsen...

Gökhan Kirman

Unutulanlar

Bir Şey unutmadın mı sence,
Bende sana ait olan?
Unuttuğun Şey ruhundu bende kaldı,
Parayı tercih ettiğinde,
Ruhun da fakirliğinde kaldı!

Bir simit yarısına,
Değer miydi aşk fani olanın pahasına?
Kaybeden sendin aslında hayat yolunda,
Kaybedilenleri sűrűkledin ardın sıra!

Gűzlerim aĐlamayı kesti,
Sevdiklerin senden űmidi kesti,
Bir rűzgârdı dediler ardından,
Çűldeki rűzgâr gibi gűzlere esti!

Gűkhan Kirman

Utandıran Ayrılık

Ben inanıyorum tekrar barışacağız,
Elaleme inat elele bu sahilde gezeceğiz!
Ne bir daha kendimizi ne de denizi,
Bu ateşle yakıp yoketmeyeceğiz!

Gençliğimize yanmamalıyız ileride,
Vazgeçip bu inattan bırakmalıyız geride.
Yaşanlanları bir kenara koyup,
Sevmeliyiz birbirimizi utanmalı eller de!

Gökhan Kirman

Yetiş

Sen yanımdayken şiir yazmıyorum,
Uzaklara dalıp gidiyorum bazen,
Yokluğun düşüyor aklıma da,
Titriyor, titriyor, donuyor üşüyorum.

Yüreğimde tarif edilemez bir acı
Rüzgarlarla savrulan yapraklar,
Bedenime bir bıçak gibi saplanıyor
Neredesin ey gönlümün tacı.

Şimdi neredesin doyamadığım,
Şesinle nefes aldığımı bilmiyor musun?
Bitmedi mi şu kör olasıca ütü,
Yan odada yokluğunla boğuluyorum...

Gökhan Kirman

Yokluğunun Mevsimi Kış

Hangi soğuk bu yaşadığım,
Yokluğun mu,
Yoksa kış mı sadece?

Neden beyazlamış saçlarım,
Yokluğun mu,
Yoksa kar mı sadece?

Hangisi titretiyor yüreğimi,
Yokluğun mu,
Yoksa kış mı sadece?

Üşüyor ellerim donuyorum,
Yokluğun mu,
Yoksa Kış mı sadece?

Islanıyor gömleğimin yakaları,
Yokluğun mu,
Yoksa yağmur mu sadece?

Yoksa yokluğun kış oldu da yağıyor, öldürüyor mu beni?

Gökhan Kirman